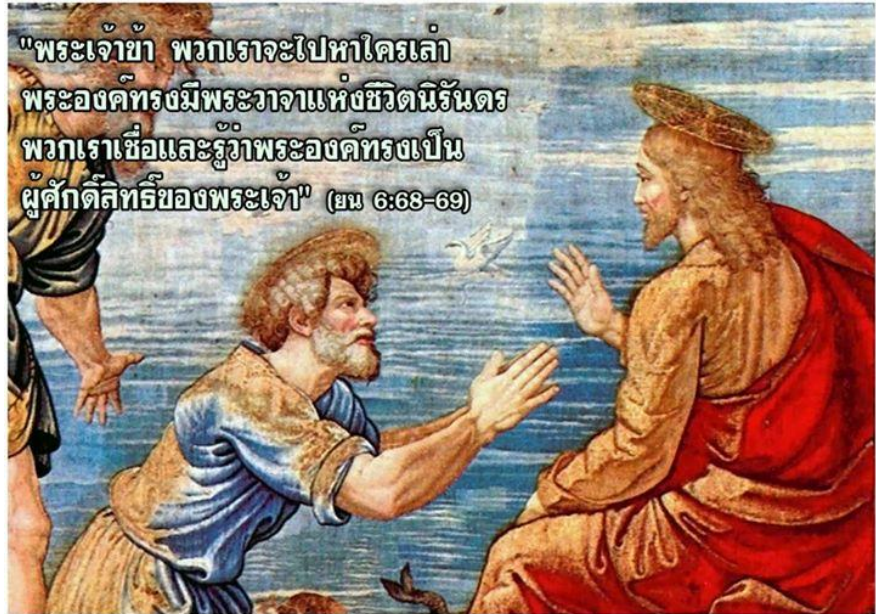

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 23 สิงหาคม ค.ศ.2015

ในบทอ่านที่หนึ่งโยชูวา
ซึ่งเป็นผู้นำชาวอิสราเอลต่อ
จากโมเสส มองเห็นว่า
ชาวอิสราเอลกำลังดำเนินชีวิต
แบบเหยียบเรือสองแคม
นั่นคือ พวกเขานับถือทั้ง
พระเจ้าของบรรพบุรุษ
และเทพเจ้าของประชาชน
ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน
ซึ่งในสายตาของท่าน
เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงเรียกร้องบรรดาผู้นำศาสนาและการเมือง รวมทั้งประชาชนทั้งหลายที่มาชุมนุมกันที่เมือง
เซเคมีให้ตัดสินใจเลือกอีกครั้งหนึ่งว่าพวกเขาจะยังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้ซึ่งปลดปล่อยพวกเขาให้รอดพ้นจากการเป็น
ทาสในประเทศอียิปต์และนำพวกเขาเข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินพันธสัญญาต่อไปอีกหรือไม่ ท่านท้าทายพวกเขาอย่าง
ตรงไปตรงมาว่า

“ถ้าการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าดูเป็นเรื่องย่ำแย่สำหรับพวกท่าน
วันนี้พวกท่านจะต้องตัดสินใจว่าพวกท่านต้องการรับใช้พระเจ้าองค์ใด” (ยอห์น 24:15)

ในเวลานั้นชาวอิสราเอลได้ตัดสินใจเลือก

“เราจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกันเพราะพระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา” (ยอห์น 24:18)

หลายศตวรรษต่อมา พระเยซูเจ้าได้ทรงเรียกร้องบรรดาศิษย์และประชาชนที่มาชุมนุมกันเพื่อฟังการเทศน์
สอนของพระองค์ให้กระทำการเดียวกัน นั่นคือ พระองค์ได้ทรงท้าทายพวกเขาให้ตัดสินใจเกี่ยวกับพระองค์เอง
ก่อนหน้านี้พระองค์ได้ทรงประกาศหลักคำสอนที่สำคัญประการหนึ่ง

“เราเป็นปงฺทรงชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ใครที่กินปงฺนี้จะมีชีวิตอยู่ตลอดไป
และปงฺที่เราจะให้นี้ คือเนื้อของเราเพื่อให้โลกมีชีวิต” (ยอห์น 6:51)

เมื่อบรรดาผู้ไม่เห็นด้วยกับคำสอนของพระองค์หันหลังให้และละทิ้งพระองค์ไป พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาไป เพราะเป็นเวลาที่พวกเขาต้องตัดสินใจพระองค์ทรงทำทนายอัครสาวกสิบสองคนซึ่งเป็นศิษย์ที่อยู่ใกล้ชิดพระองค์มากที่สุด ว่า

“ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ?” (ยน 6:67)

ในวันนั้นนักบุญเปโตรได้ประกาศความเชื่อของท่าน

“พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า
พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์ พวกเราเชื่อและรู้ว่า
พระองค์ทรงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า”
(ยน 6:68-69)

ในยุคสมัยของเรา พระเยซูเจ้ายังคงท้าทายเราด้วยคำถามเดิมวันนี้ เราจะตอบพระองค์เช่นไร?

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลีโอชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี